

Saa snart man kommer ind paa at skulle sætte Erstatningen efter et Skøn over den Slags Ting, som i Virkeligheden ikke lader sig vurdere, saaledes som Tort og Videlser, tror jeg ikke, det er heldigt, som man gør i andre Lande, at fastsætte meget høje Summer. Naar den ærede Ordfører henviste til, at Erstatningen var i Gennemsnit $7\frac{1}{2}$ Kr., saa skal jeg ikke saa lige kunne sige, om det er en stor eller en lille Erstatning; i nogle Tilfælde vil denne Erstatning være meget stor, i andre Tilfælde meget lille. For det første afhænger dette jo meget af det økonomiske Tab, vedkommende have lidt, og det kan jo stille sig højt forskellig for den enkelte efter den sociale Stilling, han indtager. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Videlse og Tort kan der ogsaa være god Grund til at regne med forskellige Summer. Hvis f. Eks. en Person flere Gange er bleven straffet for Overtrædelse af den kriminelle Lovgivning og derefter bliver arresteret netop som mistænkt for at have gjort sig skyldig i en lignende Handling som tidligere, og det da viser sig, at han denne Gang i Virkeligheden ikke har gjort sig skyldig i nogen kriminel Handling, vil jeg sige, at i Reglen har en saadan Person ikke lidt nogen væsentlig Tort eller nogen væsentlig Videlse. Jeg kan ikke se, man kan komme videre paa dette Punkt, og vi have i Virkeligheden ikke at give Domstolene Anvisning paa, hvorledes de skulle røgte deres Hverv, gennem Poster paa Finansloven. Bille vi give dem en ny Anvisning, maa vi have en anden Lov. Nu have de faaet en Anvisning paa, hvorledes de have at forholde sig, gennem Loven om Erstatning for uforstyldt Baretægtsfængsel, og jeg mener ikke, der behøves noget andet; men vil man give nogen ny Anvisning, maa man efter min Mening optage hele Spørgsmaalet paa ny. — Jeg kommer nu til mit Ændringsforslag under Nr. 48 angaaende Anvendelse af Smør i Stedet for Margarine i Viborg Sindsfygeanstalt, hvilket Forslag er tiltraadt af et enkelt Medlem i Udvalget. Det vilde vistnok have været ret fornøjeligt for Patienterne og Betjeningen paa Sindsfygeanstalten i Viborg, hvis de kunde have været her til Stede og hørt den store Belvilje, der er bleven vist dem, det almindelige Ønske, man nærer om, at de skulle have Smør i Stedet for Margarine. Men jeg tror, at det i Virkeligheden vilde have været en temmelig tarvelig Glæde for dem, thi jeg kan ikke skønne andet, end at Resultatet af denne Forhandling, om man følger Udvalgets store Flertal, kun vil blive, at de fremdeles beholde Margarinen. Det er meget muligt, at ærede Medlemmer have Ret i, at Anstal-

ten nok kunde komme igennem med den Sum den nu har, selv om der i Stedet for Margarine benyttedes Smør. Men den Omstændighed, at man paa en anden Anstalt har kunnet gøre det, kan dog selvfølgelig ikke uden videre være afgørende for, hvorvidt det kan lade sig gøre her, og naar Anstalten ikke tror at kunne komme igennem med det samme Beløb, kunde det lidt nytte, at jeg sagde til Bestyrelsen: I kunne nok komme igennem med det Beløb, der staar til Raadighed, selv om I benytte Smør, giv derfor blot Smør for Fremtiden i Stedet for Margarine! Hvis der nemlig saa benyttedes Smør, og der derved fremkom en Merudgift, er det jo givet, at det var mig, der ved at give Anstalten Paalæget, over for Finansudvalget stod som den, der havde foranlediget en Merudgift imod Finansudvalgets Ønske. Den eneste Udvej er egentlig den, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) antydede. Anstalten kunde jo anvende noget dyrere Margarine, hvorved der vilde fremkomme en Merudgift, der maatte bevilges, og ad denne Vej kunde man saa maaske senere komme til at give Smør i Stedet for Margarine. — Angaaende Ændringsforslag Nr. 50 har jeg naturligvis intet at bemærke.

Under § 26 findes et Ændringsforslag under Nr. 178 om Anlæg af en ny Forbindelsesvej mellem Middelfart Sindsfygeanstalt og Middelfart Røbstad. Forslaget gaar ud paa en Bevilling af 21,500 Kr., hvoraf de 11,500 Kr. ere kalkulerede til Erhvervelse af Grunde, paa hvilke der staar Bygninger, og de 10,000 Kr. ere beregnede til selve Vejen. Man er, saa vidt jeg kan skønne, ret enig om Hensigtsmæssigheden af denne Vej og trykker sig blot ved den store Udgift dertil. Jeg skal, inden jeg gaar over til nærmere at tale om Udgiften, blot bemærke, at det er oplyst for mig, at Middelfart Røbstad allerede har anvendt 10,000 Kr. i Forventning om, at dette Bejanlæg maatte komme i Stand. Vejen skal gaa ned til Middelfart Havn og skal gaa gennem en Gade, som, naar den skal optage Passagen, maa udvides, og denne Udvidelse er nu foretagen. Her maa altsaa tages et Hensyn til Middelfart, som jeg mener har nogen Berettigelse; men i øvrigt har, hvad man vidste i Middelfart om Udvalgets Stilling til Sagen, ført til, at man dernede har taget Spørgsmaalet op til ny Undersøgelse om, hvorvidt man kunde slippe med et mindre Beløb. Man har derefter henvendt sig til mig, men dog først, efter at jeg havde konfereret med Udvalget angaaende Ændringsforslaget. Jeg vil saa et nyt Ændringsforslag, som er i det ærede Udvalgs